

Kedves Zoltán!

Sajnálom, hogy ilyen megkésve tudtam csak időt keríteni, hogy írásban is visszacsatolást adjak az útról. Nem felejttem el, hogy az érkezés másnapját- egyszerűen nem találtam otthon a helyem, olyan feldobott voltam! Azóta persze hosszú hetek teltek el , az élmények mégis élénken élnek bennem.

Nagyon hálás vagyok ezért az útért, hiszen sokkal többet adott, mint amire 'egyszerű turistaként' számítottam. Izgalmas, ismeretlen helyeken jártunk, a piramisok mellett a cseppkőbarlang, a kőgömbök, a labirintus a monolitokkal s végül a Sam Osmanagich-csal nem várt ajándékok voltak , nem beszélve a spirituális tapasztalásokról és a boszniai emberek közvetlenségéről kedvességéről !

Csodálatos emberekkel ismerkedtem meg, és elmondhatom, hogy az elvonulás során mindvégig elememben :) voltam-csupa olyan ember társaságában, akiket hasonló dolgok érdekelnek, hasonló dolgok mozgatnak.

Mielőtt elkezdem írni, még hezitáltam, de most már eldöntöttem: ott leszek a következő boszniai elvonuláson is!

Hálával és szeretettel,

Judit